

2003:33

**Interpellation av Ewa Samuelsson (kd) om
upphandling inom socialtjänsten m.m.**

Medborgarna i staden ska kunna lita på socialtjänsten. Den enskildes rättssäkerhet och ärendens sekretess får aldrig äventyras.

Under en följd av år har staden vid arbetstoppar och under växlande politiska majoriteter upphandlat utredningstjänster inom socialtjänsten. Det har avlastat arbetstoppar men också kunnat tillföra nya synsätt och en mångfald av arbetsmetoder. Allt eftersom det blivit fler uppdrag som upphandlats har gränsen för vad LOU tillåter för direktupphandling nåtts. Den borgerliga majoriteten ville i det läget att dessa tjänster skulle bli föremål för en ramupphandling för att därigenom tydliggöra vilka utförare som fått teckna avtal och därmed också skapa trygghet för medborgarna att känna till dessa utförare. En ramupphandling hade kunnat skapa regelverk och kontinuitet, ge mesta möjliga nytta av mångfalden, men också tydliggöra gränsen för myndighetsutövning.

Vid en debatt i fullmäktige 2002-08-26 skrädde inte orden av dåvarande oppositionen: ”att upphandla utredningar får mig att tänka i speciella banor: att bjuda ut hjonen till försäljning” (s). Det sades handla om: ”dagens utförsäljning av den hjälpbehövande” (s), vidare sades att:

”Det finns ingen tanke om den enskilda individens behov av integritet och rättsskydd eller hur man över huvud taget skyddar individen så att hon känner sig trygg” (v) osv.

Det visar sig nu att den nya politiska majoriteten inte givit några direktiv om att upphandling av kortvarigare utredningstjänster ej får ske. Det verkar inte som om de har förstått sina egna argument och allt tal om systemskifte. Om det, som majoritetens partier tidigare hävdade, vore principiellt felaktigt att andra än kommunens egna anställda gör utredningar inom individ- och familjeomsorgen, vore det förstås lika felaktigt oavsett utredningens varaktighet eller.....?

Nu pågår ramupphandlingar ute i stadsdelsnämnderna. Det gäller upphandling av personaltjänster inom handikappomsorg, äldreomsorg samt

socialpsykiatri och den nya majoriteten säger utan tvekan ja till dessa. Våra äldre och handikappade inom omsorgen liksom personer inom socialpsykiatri får sin hjälp och sitt stöd efter myndighetsbeslut. De är beroende av vilka som ska utföra arbetet. De människor som skall vårda och sköta dessa, kanske mest utsatta personer, går tydligen bra att ramupphandla men inte de personer som sitter vid skrivbordet och gör utredningen.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. Blir det skillnad på integritet och rättsskydd för den enskilde personen om upphandling av utredningstjänst sker för kortvarigare uppdrag än om tjänsten ingår i en ramupphandling av utförare?
2. Är det skillnad att göra ramupphandling av den personal som gör en utredningstjänst och den personal som kommer i direktkontakt med biståndstagaren och som utför de, ofta dagliga, arbetsuppgifter som beslutet gäller?

Stockholm den 10 mars 2003

Ewa Samuelsson